

RESUMÉ

Afhandlingen tager afsæt i, at man kan forstå journalistik og politik som gensidigt afhængige og gensidigt konstituerende institutioner. Med udgangspunkt i dette har hovedopgaven været at belyse og analysere, hvordan aspekter af dette kommer til udtryk i relationen mellem dagbladsjournalister, politikere og presserådgivere på Christiansborg og derved bidrager til udviklingen af politik og nyheder.

Afhandlingen er et kollektivt casestudie, hvis væsentligste datamateriale er observationer og informant-interviews. Som kollektivt casestudie er afhandlingen teoridrevet og har til hensigt at bidrage til teoriudvikling såvel som til forskningens empiriske vidensbase. På baggrund af det kvalitative materiale kan der generaliseres inden for de små cases, men der kan også ved teori- og forskertrianglering udledes nogle begrundede arbejdshypoteser om problemstillingen.

Teoretisk anvendes en relationel teori, som inviterer til at analysere funktionelle relationer mellem aktører, som handler såvel intentionelt som ikke-intentionelt. Sensemaking teori bidrager til dette med analytiske redskaber, der kan begribe gensidig adfærd som konstitueret af og konstituerende for institutioner. Funktioner mellem aktører kan derved analyseres på aktørniveau og på institutionelt niveau. Endelig præsenteres medialiseringsteoriens grundantagelser, om hvordan mediernes udvikling som selvstændige institutioner kan betinge andre institutioners tilpasning til og sammensmeltning med medier, enten direkte eller indirekte. Derved kan mediernes selvstændiggørelse indebære transformationer af social form.

Forskningskapitlet redegør for, hvordan man kan forstå nyhedsinstitutionen som politisk i kraft af forskellige formål om hhv. at påvirke politiske aktører og offentlighed og i kraft af dens opfattede uafhængighed af den politiske institution. Der redegøres også for, hvordan nyhedsmedier og politik i stigende grad identificerer sig i forhold til et konstrueret politisk marked. Endelig konkluderes der, at de gensidige relationers betydning for nyheder og politik *uden for citat* er underbelyst i forskningen.

Afhandlingens første analysekapitel handler om dagbladsjournalistens og den politiske aktørs gensidige handlinger og de institutionelle funktioner, som de derved får for hinanden. Fokus er her på, hvordan aktørernes handlinger *uden for citat* for det første kan vanskeliggøre en skelnen mellem politiske og journalistiske identiteter og for det andet skaber mulighed for, at begge parter kan øve indflydelse på såvel politik som nyheder ved at være kilder for hinanden og ved at journalisten optræder proaktivt som en medieprofessionel aktør. Det andet analysekapitel argumenterer for, at den politiske presserådgiver er en grænseaktør. Som sådan er han ikke kun en kilde for journalister, men også for politikere. Kapitlet opstiller en typologi over grænseaktørens funktioner for både politiker og journalist. Som grænseaktør kan presserådgiveren få funktion som formidler, politisk identitetsskaber og orkestrator af nyheder og politik. En væsentlig pointe er her, at presserådgiverens succes som formidler mellem journalist og politiker kan øge hans muligheder for at påvirke nyheder og politik.

RESUMÉ IN ENGLISH

Point of departure for this dissertation is to conceptualize journalism and politics as mutually dependent and mutually constitutive institutions. From this point of view it has been my intention to clarify and analyze how aspects of this mutual dependence reveal themselves in the relations between national newspaper journalists, politicians and press advisors in the Danish parliament whereby it contributes to the shaping of politics and news.

The dissertation is a collective casestudy of which the main data are observations and informant-interviews. As such the dissertation is theory-driven and wants to contribute to theory development as well as to the base of empirical, scientific knowledge. The casestudy can generalize *within* cases on behalf of its qualitative material and it can construct grounded working hypotheses by means of theory- and research-triangulation.

Theoretically, the casestudy uses relational theory which invites analysis of functional relations between actors who act intentionally and unintentionally. Sensemaking theory contributes to this with analytical tools that conceptualize mutual action as constituted by and constituting institutions. Functions can hereby be analyzed on actor level and institutional level. Finally, mediatization theory is introduced as a perspective on how the media's development towards institutional independence may affect a process of accommodation and amalgamation towards the media within other institutions. Hereby the media's independence may imply transformations of social form.

The research chapter reviews how the news as an institution can be defined as political as a consequence of different goals, which are respectively to influence the political system and the public, but also by means of its functional independence towards politics. It also reviews how news media and politics increasingly identify themselves in relation to a constructed market. Finally, it concludes that the consequences of news and politics of the mutual relations *off-record* are inadequately described within research.

The first analytical chapter concerns the mutual actions of the national newspaper journalist and the political actor and the resulting institutional functions. A main point is that their mutual actions complicates discrimination between political and journalistic identities but at the same time enables both parties to influence politics as well as news by acting as mutual sources and by the journalist acting proactively as a media professional. The second analytical chapter argues that the political press advisor is a boundary actor. As such he is a source for journalists as well as for politicians. This chapter constructs a typology of the functions of this boundary actor for both journalists and politicians. As a boundary actor the political press advisor may have the functions as intermediary between institutions, creator of political identity, and orchestrator of news and politics. A main point is that his success as intermediary increases his possibilities of influencing news and politics.